

Az Európai Unió
Tanácsa

Luxembourg, 2021. június 14.
(OR. en)

8848/21

DEVGEN 96
ACP 43
RELEX 437
FIN 362
OCDE 11
SUSTDEV 65

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2021. június 14.

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 8595/21

Tárgy: Az EU és a közepes jövedelmű országok közötti partnerségek:
lehetőségek az átmeneti fejlesztési menetrend számára
– A Tanács következtetései (2021. június 14.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak „Az EU és a közepes jövedelmű országok közötti partnerségek: lehetőségek az átmeneti fejlesztési menetrend számára” című tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2021. június 14-én tartott 3802. ülésén fogadott el.

**Az EU és a közepes jövedelmű országok közötti partnerségek:
lehetőségek az átmeneti fejlesztési menetrend számára**

A Tanács következtetései

1. A Tanács hangsúlyozza az EU és tagállamai elköteleződését aziránt, hogy politikai párbeszédet és nemzetközi partnerségeket kezdeményezzenek a közepes jövedelmű országokkal, összhangban a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzussal. A Tanács úgy véli, hogy az EU-nak a küszöbön álló Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa (NDICI) keretében folytatnia kell az együttműködést a közepes jövedelmű országokkal, észben tartva ezen országok jellegének és nehézségeinek sokféleségét, valamint az általuk lefedett terület nagy földrajzi kiterjedését.
2. A Tanács nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy közepes jövedelmű országok – a közös értékek és a kölcsönös érdekek mentén – kulcsfontosságú partnerekként támogatják a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendnek és az abban foglalt tizenhét fenntartható fejlődési célnak, valamint a Párizsi Megállapodás céljainak a megvalósulását. A Tanács hangsúlyozza a közepes jövedelmű országokkal való együttműködés stratégiai értékét a jelenlegi geopolitikai helyzetben – az uniós érdekek és prioritások megvalósítása, valamint a tényleges multilateralizmus és a szabályokon alapuló nemzetközi rend támogatása érdekében.
3. A Tanács aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Covid19-válság aránytalan mértékben sújtotta a fejlődésben lévő – köztük a közepes jövedelmű – országokat, felemésztve a fejlesztési tevékenységek hozadékát, kedvezőtlenül hatva a humán fejlődésre – különösen a nők és a lányok esetében –, valamint kiélezve a társadalmi-gazdasági kihívásokat, különösen a szegénységet, a növekvő egyenlőtlenséget és a politikai instabilitást. E tekintetben a Tanács kiemeli, hogy elejét kell venni a további visszaesésnek, ki kell építeni a rezilienciát és elő kell mozdítani a befogadó és fenntartható helyreállítást, összhangban a – fenntartható fejlődési célok által vezérelt – jobb és környezetbarátabb újjáépítés elvével.
4. A Tanács megjegyzi, hogy a fejlődés sokdimenziós, nem lineáris folyamat, tehát a partnerországok előtt álló kihívások nem szűnnek meg attól, hogy az adott országokat átsorolják a közepes jövedelmű státuszba. A fejlesztési intézkedéseknek túl kell mutatniuk az egy főre eső GDP-n és ki kell terjedniük az olyan dimenziókra is, mint az országokon belüli egyenlőtlenségek és az éghajlatváltozás.

5. A Tanács hangsúlyozza, hogy az EU-nak kezelnie kell azoknak az országoknak a konkrét nehézségeit, amelyek az egyes országcategóriák között helyezkednek el – ideértve a legkevésbé fejlett (LDC) országok és a közepes jövedelmű országok (alsó sáv) közötti átmenetet –, és támogatnia kell a fejlesztésfinanszírozás és az együttműködés más formáira való átállásukat. Mindennek fényében a Tanács emlékeztet arra, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás változatlanul fontos pénzügyi forrást jelent az LDC-országok és az instabil államok számára, mivel ezekben az országokban különösen jellemző a máshonnan való forrásszerzéshez szükséges belső kapacitások hiánya.
6. A Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy az EU-nak politikailag továbbra is együtt kell működnie a közepes jövedelmű országok felső sávjával, köztük azokkal az országokkal, amelyeknek kevesebb kedvezményes támogatásra van szükségük vagy nincs szükségük ilyen támogatásra, ugyanakkor továbbra is egyenlőtlenségekkel néznek szembe.
7. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a jobb együttműködés és az „Európa együtt” megközelítések jegyében működjenek együtt a közepes jövedelmű országokkal, ezen belül pedig – többek között a közös programozás és az „Európa együtt” kezdeményezések révén – a jelenleg is uniós pénzügyi támogatást élvező országokkal.
8. A Tanács támogatja a partnerségek hozzáigazítását az egyes országokra jellemző helyzetekhez és a régiókon belüli dinamikákhoz, nagyra értékelve az olyan érintett partnerekkel folytatott párbeszédet, mint a civil társadalom és a magánszektor – egyrészt elkötelezettségük fokozása, másrészt a stratégiáikkal és finanszírozási igényeikkel való jobb összehangoltság biztosítása érdekében.
9. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak több érdekelt felet bevonó, rugalmas megközelítést, teljes mértékben és hatékonyan kiaknázva az „Európa együtt” eszköztárát. Az együttműködés formái között szerepelhetnek többek között – a partnerországok fejlettségének és szükségleteinek függvényében – a következők: i. politikai és szakpolitikai párbeszéd, beleértve a rugalmas párbeszéd eszközeit; ii. innovatív pénzügyi eszközök (például a küszöbön álló EFFA+); iii. vissza nem térítendő támogatások, beleértve a költségvetési támogatást; iv. tudásmegosztás, egyenrangú felek közötti technikai segítségnyújtás és közszektorbeli szakértelem (a TAIEX-nek, az ikerintézményi együttműködésnek és a társaktól való tanulás egyéb formáinak, valamint a háromoldalú és a Dél-Dél együttműködésnek a keretében); v. társadalmi diplomácia.

10. A Tanács hangsúlyozza, hogy a partnerországokat támogatni kell belföldi erőforrásaik hatékony mozgósításának javításában és fokozásában, ideértve az elszámoltatható és átlátható közkiadás- és adórendszereket, a pénz- és tőkepiaci együttműködést és a költségvetési mozgásteret, valamint az illegális pénzmozgások elleni küzdelmet. Ebben az összefüggésben ugyancsak kulcsfontosságú tényező az átláthatóság növelése, a pénzügyi reformok megerősítése, az intézményi kapacitásépítés, a jó kormányzás, a jogállamiság, a korrupcióellenes keretek, a beruházási környezet és az államháztartási gazdálkodás. A Tanács továbbá tisztában van a kereskedelemnek a fenntartható és befogadó gazdasági fejlődésben betöltött központi szerepével, és hangsúlyozza, hogy fokozni kell a partnerországok kereskedési kapacitását.
11. A Tanács újílag megerősíti annak fontosságát, hogy koordinált nemzetközi megközelítés jöjjön létre a meglévő nemzetközi adósság-architektúrán belüli adósságkezelésre vonatkozóan, beleértve a G20-ak és a Párizsi Klub adósságszolgálat-felfüggesztési kezdeményezését (DSSI), valamint – a jogosult országok számára – az adósságkezelésnek az adósságszolgálat-felfüggesztési kezdeményezésen (DSSI) túlmutató közös keretét. A Tanács hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fenntarthatatlan adósság kezelésében minden hivatalos, kétoldalú keretek között hitelt nyújtó hitelező, valamint magánhitelező hasonló feltételek mellett vegyen részt.
12. A Tanács tudatában van annak, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend követelményeinek – például a fenntartható fejlődéshez nyújtott teljes hivatalos támogatásnak (TOSSD) – való megfelelés érdekében szükség van a fejlődés mérésére szolgáló módoknak és az arról való jelentéstétel formáinak kiegészítésére.
13. A Tanács ösztönzi, hogy a Bizottság, az EKSZ és a tagállamok vitassák meg a partnerországokkal az átmeneti megközelítéseket és vegyék fontolóra, hogy miként lehet elkerülni a programokban a légüres tereket, valamint hogy a segélynyújtáson túl a nemzetközi együttműködés milyen új formáival valósulhat meg a kapcsolatépítés. E tekintetben a Tanács továbbra is szorgalmazza a legfőbb uniós külpolitikai és kereskedelempolitikai célkitűzések, továbbá a globális közjószágok, köztük a környezetvédelem és az éghajlatváltozás kezelését.
14. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy – többek között az OECD-vel koordinációban – tanulmányozzák és osszák meg a fenntartható átmenetek támogatásából és a közepes jövedelmű országokkal létesített nemzetközi partnerségek előmozdításából fakadó tanulságokat.
15. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy az „Európa együtt” szellemében biztosítsák a hatékony kommunikációt és az uniós erőfeszítések láthatóságát, valamint továbbra is lépjenek fel közösen a dezinformáció ellen, többek között az uniós delegációk és a tagállamok között az egyes országok szintjén zajló koordináció révén.